

UN CAMI

S'escalfava el terra fins a punt de foc. Totes les pedres cremaven, i l'aire, calent, s'anava fent pesat i insuportable; embolicava el meu cos amb la força d'una flassada i jo em sentia suar en el més profund racó de l'imaginari paquet. Hauria volgut tenir deu cames per fugir corrents d'aquell paratge inhòspit. Semblava talment un tros de lluna, color de cendra, on se'm feia impossible d'imaginar que podia haver-hi vida. Encara avui ignoro si n'hi havia. Allò recordava el fictici Regne de la Mort, una mort tendra, lleugera, quasi dolça, esglaiadora com ferro fred, enigmàtica com un tros de vidre.

Què hi feia jo en aquell indret? Com hi havia arribat? Sabria tornar a casa? Un munt de preguntes com aquestes es barallaven dins del meu cap, i no trobava una sola resposta que m'aclarís aquell meu drama. Les hores passaven, com el vent i la paciència, i la nit era cada vegada més difícil de viure-la. Recordo com, inútilment, obria jo els meus ulls, desesperat, fins a l'impossible, en un inútil intent de veure llum.

No hi havia ni estrelles ni lluna, tan sols un infinit i negre aspecte del cel, que imaginava cada cop més a la vora. Tenia el pressentiment que, d'un moment a l'altre, es precipitaria el cel damunt meu de la mateixa manera que un mocador s'apodera d'un tros de mar quan hi cau a sobre. Em veia absorbit per la nit, ignorat per tothom. Allà hi moriríem jo i les meves il·lusions, que cada vegada me'n feien menys d'il·lusió. Però no, em vaig equivocar. La vida continuava en altres llocs, i em calia, només, trobar el camí.

Joaquim Brustenga-Etxauri

Proseguint la tasca de recerca de barbarismes usuals al nostre llenguatge parlat, remarquem avui:

PEGAR. Mot correcte en el seu ús més corrent: **no em peguis, que em fas mal**, és castellanisme en algunes de les accepcions que van agafant, per dissort, més volada en el nostre idioma. Així, sentim dir sovintment: **això no hi pega**, volent significar **no hi va bé, no hi lliga, no hi escau**. També cal substituir l'expressió **pegar foc**, per la correcta de **calar foc**.

PERMANÈIXER. Substituïrem aquest verb i totes les seves formes verbals per **restar, quedar, romandre**.

«D'aquest solaç no me'n cal fer gràcies, puix tan bé **romanc sullat**» (Eiximenis)

«...acusaren-lo amb lo mestre, dient que tenia gran tresor que li era **romàs del fet d'Acre...**» (Muntaner)

«Jo moriré i encara espolsarà el mestral ta negra oliva; res serà del que és ara: tu sobre el blau penyal **romandràs viva**» (Pons i Gallarza)

PRENDA. Té diferents traduccions:

- a) Objecte que serveix de garantia d'un deute o contracte: **penyora, fermança**.
- b) Qualsevol de les parts del vestit o del calçat: **peça**.
- c) Allò que un estima intensament: **joia**.
- d) Perfecció o condició bona: **qualitat**.

QUARTO. Quan es tracta d'una habitació, cal dir **cambra, sala** o també **habitació**.

«La meva amor n'està en **cambra**» (Cançó popular).

Quan es tracta de diners, podem usar la paraula **diners, cèntims, pessetes**, etc., segons els casos.

Quan es tracta d'una quarta part, utilitzarem **quart** o **quarter**, segons convingui. Així, **un quart de quatre; un quarter de pollastre**.

«...per què io man que estiguem ací en la manera que estan fins a demà e après sien-ne fets **quarters...**» (Tirant).

M.

Agrupació

Folklòrica

Santa Eulàlia

Tal com es va anunciar en el RONSANA del mes passat, tingué lloc en el Restaurant Sta. Eulàlia, el dia 21 de juliol, un Audició de Sardanes per la cobla «Canigó». Degut al bon temps, a la Comissió de l'«Agrupació» ens va semblar de fer la ballada a les 8 del vespre. Ara, després dels resultats estem molt contents per l'assistència de gent, tant balladors com espectadors.

Per la Festa Major també vàrem poder ballar Sardanes encara que no una Audició completa. Llàstima perquè amb la concurrència de públic durant aquells dies, una Audició hauria estat un bon ham per pescar, segurament, algun nou ballador.

La pròxima Audició serà el mes de setembre, el dia 29, a les 5 de la tarda, a l'esplanada del Restaurant Sta. Eulàlia, per la Cobla Sabadell.

III CURSET DE SARDANES

També en el RONSANA passat es parlava de la possibilitat de fer un altre curset per aprendre a ballar Sardanes. Doncs bé, després de veure els «peròs i contres» pensem que cal que hi hagi més balladors a l'anella i per això tirem endavant la idea.

No sabem si quan us arribi aquest exemplar ja haureu llegit els programes que han sortit anunciant aquest «III Curset de Sardanes». En tot cas, sapigueu que es celebrarà des del dia 29 d'agost al 24 d'octubre amb una sessió setmanal el dijous a les 7 de la tarda per als infants, i a les 9 del vespre per als grans. El lloc de les classes serà en el parc infantil del Restaurant Sta. Eulàlia, sota la direcció de l'Agrupació Sardanista de Granollers. Cal dir que segons el nombre de participants hi haurà, per gentilesa de l'Ajuntament, transport amb autobús.

El lloc d'inscripció és a la Sagrera: Joan Espuña (Can Vila).

Al Rieral: Josefina Guerrero (pis Tenda).

El preu de la inscripció és de 40 pessetes, tot inclòs.

Seria bonic que et decidissis a ballar sardanes. Si no en saps i et fa vergonya posar-te a l'anella, ara pots aprofitar aquest Curset per aprendre a puntejar. No tinguis por, no seràs l'únic o l'única que comença. Anima't, vine amb la teva colla d'amics, d'amigues a engrandir la nostra, la teva, amiga i deliciosa dansa.

La Comissió

Anissats

Vins

Conyac

Major i detall

M. ALTIMIRAS SERRA

Les Franqueses